

VRAGEN OVER HET KONINKRIJK TERUGGEVEN VAN JEZUS EN WAT DAAR MEE SAMENHANGT

Dag Rijk,

Leuk dat je weer even een berichtje stuurt. Dank je wel.

In het hele OT en NT staan teksten en tekstgedeelten die gaan over wat gelovigen zullen beërven en wat ze zullen zijn, en ook wordt er verschil gemaakt in tijd wat betreft het toegezegd krijgen en het in principe ontvangen en het volledig en geheel ontvangen en het gaan doen wat de taken zijn.

Wat betreft Dan. 2:36-45, zoveel te langer een koninkrijk/wereldmacht bestaat, zoveel te meer koningen zijn er achter elkaar in dat koninkrijk. Naast dat een rijk als een beest wordt afgebeeld, wordt soms tevens een bepaalde koning van dat rijk óók nog als een beest afgebeeld. Het laatste deel van het beeld was naar mijn mening het Romeinse rijk wat honderden jaren heeft bestaan van voor Christus tot na Christus, totdat er een kentering kwam in de hechtheid van de regeerders, wat ik opmaak uit de vermenging van klei met ijzer.

Men vermoorde soms elkaar als keizer en zette weet een nieuwe keizer op de troon. Het werd een broos koninkrijk, omdat men zich door huwelijksgemeenschap ging vermengen, maar met elkander geen samenhangend geheel vormen net als dat ijzer zich niet vermengt met leem (Dan. 2:43-45). In de loop der tijd werden zowel de in het Romeinse rijk bestaande overblijfselen van de vorige koningen/beesten (Dan. 7:12), evenals het Romeinse rijk zelf, vervangen (Dan. 7:11).

Nu op het moment zijn er andere regeerders die niet in het OT of NT bij naam worden genoemd. De laatste wereldmacht die wordt genoemd, is het Romeinse rijk, en dat bestaat al lang niet meer als machtig rijk en is kennelijk door machten en volken, gestuurd door "het Woord van God", verwoest (Op. 13 en Op. 19:11-21), wat ook in de geschiedenis van de ondergang van het Romeinse rijk te traceren is.

Toch is er ook vlak vóór de tijd van de wederkomst het Gog en Magog, kennelijk een conglomeraat van natiën van over de gehele aarde (de vier hoeken der aarde, Op. 20:7-10) die door de satan zullen worden gebruikt om de geliefde stad/de legerplaats der heiligen, kennelijk de christenen, aan te vallen wanneer hij vóór de wederkomst wordt losgelaten. Dat is volgens mij geen "nieuwe wereldorde"-gedachte die door sommige uitleggers wordt gebezigd. Ik zie niet dat er één wereldregering komt die alle landen en ideologieën en geloven verenigt onder één mens, de door sommige uitleggers in Op. 13 geziene beest/mens met het naam-getal 666 of 616. Op. 13 is al geschiedenis en Op. 19:11-21 naar mijn mening ook, als zijnde het voorbije Romeinse rijk.

Voor mij is het duidelijker als ik Dan. 2:36-45 en Dan. 7:7-27 naast elkaar leg. Ik zie daarin dat, terwijl het vierde beest in Dan. 7 vanaf vers 7 zich gaat verheffen (de Romeinse wereldmacht), gedurende die tijd ook het koningschap aan de mensenzoon die de Oude van Dagen nadert, wordt gegeven (Dan. 7:13-14) en dat deze Romeinse wereldmacht ook strijd voert tegen de heiligen, de gelovigen in Christus als koning en redder, o.a. door de invoering van de keizer-cultus die in Op. 13 wordt besproken naar mijn mening, o.a. het beest-mens met het getal 666. Daar wordt een beeltenis gemaakt voor de Romeinse staatsmacht, belichaamd door de keizers.

Jezus ging 40 dagen na zijn opstanding naar de hemel om daar van de Oude van Dagen het koningschap definitief te ontvangen na bij zijn doop met heilige geest gezalfd te zijn met de stem uit de hemel die verklaarde dat Jezus de persoon was die door deze stem werd aanvaard en Zoon werd genoemd, de titel of omschrijving die koningen ontvingen zoals ook in 2 Sam. 7:14 en in Ps. 2:7 en die ook in het NT in de Hebreeënbriev zo wordt genoemd in b.v. 1:1-9.

Dat Jezus wel degelijk ook was aangesteld in de 1^e eeuw blijkt ook uit Kol. 1:13-14 waar wordt gezegd dat de gelovigen uit de macht der duisternis verlost zijn en overgebracht in het koninkrijk van de Zoon zijner liefde, in wie wij de verlossing hebben, nl. de vergeving van zonden.

Dat koninkrijk/koningschap, belichaamd door de mensenzoon Jezus, wat vanaf de 1^e eeuw in handen van Jezus wordt gegeven en wat voor altijd zal zijn en wat ook beloofd is aan de "heiligen", de gelovigen, wordt betwist door zowel de satan als door het laatst genoemde koninkrijk/beest, de Romeinse wereldmacht.

VRAGEN OVER HET KONINKRIJK TERUGGEVEN VAN JEZUS EN WAT DAAR MEE SAMENHANGT

Dat koningschap wat in 1 Kor. 15:23-28 bij de toekomstige 2^e komst van Jezus door Jezus, ná de opstanding der doden en daarbij het oordeel over de schapen en de bokken van Mat. 25:31-46, en als dit gebeurd is, wordt teruggegeven aan God de Vader, is het koningschap wat in Ps. 110 wordt genoemd, dus een koningschap te midden van Gods en Jezus vijanden, hetgeen begon in de 1^e eeuw te midden van deze vijanden, waarvan het beest uit Dan. 2 en 7 en meerdere koninkrijken die waren opgeslokt door het Romeinse rijk, nog bestonden.

Dit koningschap wordt vanuit de hemel uitgeoefend door Jezus en is een universeel koningschap in hemel en op aarde (Mat. 28:18). Daarvan blijft, na de kwade hemelse krachten en machten en de aardse machten en de dood als laatste vijand te hebben overwonnen, slechts dus het aardse koninkrijk over, de heerschappij zoals die bedoeld was voor Adam en Eva, nl. om heerschappij over de aardse schepping uit te oefenen (Mat. 25:34; 26:29; Gen. 1:26-28), omdat Jezus zijn universele autoriteit teruggeeft aan God de Vader en zich weer onderwerpt aan God de Vader, na eerst met hem samen op de troon in de hemel te hebben gezeten en tevens daar voor de gelovigen te hebben gepleit als een soort advocaat (Rom. 8:34; Hebr. 7:25-26) en tevens als hogepriester het offerbloed heeft gebracht (Hebr. 9:24-28).

Maar Jezus komt terug uit de hemel, net als dat de hogepriester in Israël op de grote verzoendag, wanneer hij met het bloed het allerheiligste binnengaat om verzoening te verkrijgen, na het bloed te hebben gesprengd, terug komt uit het allerheiligste, een afbeelding van de hemel, om het verzoeningswerk te voltooien door de gelovigen hun beloning, de kroon des levens, de krans der rechtvaardigheid te geven bij de wederkomst (Op. 2:10; 2 Tim. 4:1 en 8; 1 Petr. 5:4).

Met andere woorden, de steen die van de berg losraakte en die te midden van de aardse koninkrijken zijn bestaan kreeg met de Romeinse wereldmacht als overheerser, blijft bestaan tot aan de wederkomst, en is nadat alle vijanden zijn opgeruimd datzelfde koninkrijk Gods tot in eeuwigheid, maar dan niet alleen met Jezus als de erfgenaam van de beloften van het koningschap, maar met zijn volk wat vrijgekocht is en mede-erfgenaam is (Dan. 2:44-45; Mat. 25:34; Rom. 8:14-17; Efeze 5:5; 1 Tim. 2:11; 2 Petr. 1:10-11).

Bij de wederkomst en het oordeel wordt er aan degenen die aan de rechterzijde van de koning Jezus staan, door Gods koning Jezus gezegd: Kom gij gezegenden van mijn Vader, beërft het koninkrijk/koningschap/de heerschappij over de schepping op aarde, dat u bereid is van de grondlegging der mensenwereld af, wat ook in Gen. 1:26-28 het doel was en de heerschappij die Adam en Eva zouden ontvangen in eerste instantie.

We moeten bij koningschap en koninkrijk denken aan de soevereine heerschappij/het koningschap van God die, wanneer ook en waarover ook (zoals het land Israël met de koningen ervan) het koningschap over wat voor stuk van de aarde of over de gehele aarde/aardse schepping kan geven aan wie hij wil en dat ook doet.

Iets wat God aan mensen geeft, is altijd "hemels" van oorsprong en karakter/natuur, vandaar dat Paulus ook zegt in 2 Tim. 4:18 dat God hem zal behouden/redden voor zijn hemels koninkrijk, het van God in de hemel bedachte, afkomstige en gegeven koninkrijk, anders gezegd koningschap wat op de nieuwe aarde zijn beslag krijgt (Op. 5:9-10) en wat op andere plaatsen, b.v. in Hebr. 11:8-16 waar er over Abraham en zijn zaad wordt gesproken, Abraham die vertrok naar een plaats die hij als erfdeel zou ontvangen, het zogenoemde "beloofde land" wordt genoemd, en ook "een van de hemel afkomstig vaderland".

De landbelofte die o.a. ook in Ps. 37:10-11 en Mat. 5:5 wordt genoemd naast het van de hemel afkomstige koninkrijk/koningschap in Mat. 5:3 en 10, wat Abraham en zijn Zaad, Jezus Christus, en degenen die van Christus zijn, alle mensen die gekocht zijn met zijn bloed, een zo grote schare van mensen dat deze werd vergeleken met het aantal sterren aan de hemel en met het aantal zandkorrels van de zeeoever, zouden ontvangen.

Daar spreken Gen. 15:5; Hebr. 11:12; Rom. 4:13; Op. 7:4-17 ook over, waar naast het gelovige deel wat zich onder de patriarchale tijd vormde en het gelovige deel wat onder de wet van Mozes kwam te staan en het deel uit Israël van de Jezus-gelovigen en de Jezus-gelovigen uit de overige volken, samen deze grote schare zijn als het resultaat van Gods bemoeienissen in alle tijden met de

VRAGEN OVER HET KONINKRIJK TERUGGEVEN VAN JEZUS EN WAT DAAR MEE SAMENHANGT

mensheid, hetgeen dan ook gewoon het zaad van Abraham is, de gelovigen van alle tijden die redding hebben ontvangen.

Het wil niet zeggen dat het koningschap van God niet meer bestaat wanneer er een ander of anderen als vertegenwoordiger(s) op aarde of in de hemel naast God op Gods troon zit, zoals de koningen van Israël die in het land Israël op Gods troon zaten in vertegenwoordigende zin, en ook Jezus zelf die in de hemel naast God op Gods troon zit (Op. 3:21) en de overwinnaars van de wereld die de wereld overwonnen hebben door het geloof (1 Joh. 5:1-13), allen mogen naast Jezus op Jezus' oordeelstroon zitten en zullen de ongelovigen veroordelen door het geloof wat zij wel getoond hebben maar de ongelovigen niet.

Paulus zegt ook in 1 Kor. 6:2-3 dat de gelovigen de mensenwereld en de ongelovige gevallen engelen zullen oordelen. In Op. 20:4-6 wordt over de opstanding en het oordeel gesproken wat in vers 11-15 verder wordt uitgewerkt door Johannes. Ook in Op. 2:26 wordt over datzelfde oordeel gesproken, anders gezegd de oordeelsdag, "de laatste dag" waarop zowel de gestorven gelovigen als ook de gestorven ongelovigen worden opgewekt ten leven en ten oordeel (Joh. 5:28-29; 6:40, 44, 54; 11:24; 12:48).

Deze oordeelsdag duurt 1000 jaar volgens Op. 20:4-6. Ik geloof dat dit een symbolisch getal is. Deze dag duurt net zo kort of lang als nodig is om de rechtvaardigen het eeuwige leven te geven en de onrechtvaardigen de eeuwige dood. Satan is er dan al niet meer. Hij is niet de laatste vijand die verslagen gaat worden. Dat is volgens Paulus de Adamitische dood die allen in Adam sterven (1 Kor. 15:20-28;). Die dood wordt vernietigd doordat de dood en het dodenrijk en de zee de doden die in hen zijn, teruggeven door de opstanding ten leven en de opstanding ten oordeel (Joh. 5:28-29; Op. 20:11-15). En dus moet de duivel dan al in de 2e dood geworpen zijn!

Een voorbeeld is Noach die door zijn geloof de toenmalige wereld veroordeelde (Hebr. 11:7). Ook de koningin van het Zuiden en de mensen van het oude Ninevé veroordelen het geslacht waarin Jezus geboren werd en zijn bediening/prediking verrichte (Mat. 12:41-42; Lukas 11:31-32). Ook de predikers die Jezus uitzond en die boze geesten uitdreven enz. en ook Jezus zelf (uw zonen, zonen van Israël dus) zullen rechters zijn over degenen die deze werken aan Beëlzebul, de duivel, toeschrijven (Mat. 12:22-37 en Lukas 11:14-28).

Mat. 19:28 en Lukas 22:28-30 wordt er over het beschikken van een koninkrijk/koningschap aan de twaalf Apostelen gesproken met als doel om de stammen Israëls te oordelen/richten vanwege hun ongeloof. De JG noemen dat het "koninkrijksverbond" met de 144.000. Maar het blijkt dat alle gelovigen van alle tijden de ongelovigen veroordelen door het getoonde geloof wat zij wél hadden en toonden door de geloofswerken die zij hadden in dezelfde en andere tijden en dat de ongelovigen niet geloofden (Hebr. 11).

Jezus zal met alle gelovigen de vrucht van de wijnstok opnieuw drinken in het koninkrijk van zijn Vader (Mat. 26:29). Kennelijk is dat hetzelfde koninkrijk wat in Mat. 13:36-43 in vers 43 wordt genoemd. Jezus laat door de engelen alles uit het koninkrijk van Hem verwijderen al wat tot zonde verleidt en hen die ongerechtigheid bedrijven (vers 41-42). Dat is bij de wederkomst en de opstanding der doden en het oordeel van alles en iedereen vóór Jezus' troon der heerlijkheid en oordeelstroon die in Mat. 25:31; 8:38 en 19:28 wordt genoemd.

Als dat gebeurd is zal volgens 1 Kor. 15:23-28 Jezus dat koningschap teruggeven en zichzelf aan God onderwerpen opdat God zij alles in allen. Het koningschap wat wordt teruggegeven is kennelijk het koningschap te midden van Gods en Jezus' vijanden wat hij voor een bepaalde tijd had ontvangen, nl. totdat alle vijanden waren verslagen en wat wordt uitgeoefend vanuit de hemel daar Jezus aan de rechterhand van God zit gedurende die tijd (Ps. 110), anders gezegd wanneer de steen uit Dan. 2 tot een grote berg was geworden en alle koningschappen en heerschappijen (de vijanden in hemel en op aarde) waren verwoest en vernietigd en tot stof waren gemalen bij wijze van spreken.

Dat koningschap werd in Jezus tevens gegeven aan de heiligen uit Dan. 7. Jezus was erfgenaam van God samen met de andere gelovigen, de heiligen (Rom. 8:14-17) die ook zonen Gods worden genoemd, en die daarnaast ook koninklijk en priesterlijk zijn en gedurende de tijd dat Jezus in de hemel is het werk verrichten van het verkondigen van de grote daden en deugden van God die hen

VRAGEN OVER HET KONINKRIJK TERUGGEVEN VAN JEZUS EN WAT DAAR MEE SAMENHANGT

heeft bevrijd en uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht (Kol. 1:13-14; Hand. 26:18; 1 Petr. 2:4-10; Op. 1:6; 5:9-10; 20:4-6).

Ik heb geprobeerd het punt van Jezus' koningschap enigszins onder woorden te brengen waarbij ik het eeuwig doorgaande koningschap van Christus met het tijdelijke koningschap van Christus met elkaar harmoniseer.

Het tijdelijke koningschap was m.i. het koningschap/de autoriteit in zowel de HEMEL als op de AARDE, terwijl het doorgaande eeuwige koningschap slechts de aardse schepping betreft. Er treedt dus een reductie op wat het koningschap betreft, en dat wordt duidelijk in zowel het OT als NT beschreven.

Hierbij in het kort de beredenering:

Door Jezus en zijn offer is de relatie tussen God en de in Jezus en zijn offer gelovende mens hersteld, wat het allerbelangrijkste feit is. De mens die gelooft in het offer van Jezus is met God verzoend, en God is met die mens verzoend en neemt hem aan als zoon/kind, dus "hemel en aarde" zijn met elkaar verzoend (Kol. 1:20; Efeze 1:3-14).

Jezus is de eerste mens van de nieuwe schepping zoals Adam dat was van de 1e schepping. De 1e mens Adam was volgens Paulus het type van de komende onsterfelijke en onverderfelijke 2e Adam (Rom. 5:14; Hebr. 7:16).

Daarnaast heeft Paulus het in Rom. 8:18-24 over het feit dat de gehele aardse schepping zuchtend en in barensoed is, wachtende op de heerlijkheid die over de schepping zal komen wanneer Jezus en de ware gelovigen (de zonen en dochteren Gods) geopenbaard zullen worden (1 Joh. 3:1-3).

Het lichaam van de gelovigen die sterfelijk en vergankelijk zijn, zal veranderd worden doordat dat lichaam bevrijd wordt van de sterfelijkheid en de vergankelijkheid. Het wachten is op de wederkomst van Christus waarbij de laatste vijand, de dood, wordt vernietigd en waarbij Jezus het universele koningschap over hemel en aarde uit Ps. 110 en Mat. 28:18, wat hij ontving bij de opstanding en waarvan hij getuigde, nl. dat hem alle autoriteit in hemel en op aarde was gegeven, het koningschap wat Jezus vanuit de hemel uitoefende, terug geeft aan God de Vader en waarbij hij zichzelf onderwerpt aan God de Vader opdat God zij alles in allen (1 Kor. 15:20-28).

Jezus hoeft dan niet meer de kwade hemelse machten te onderwerpen door de kracht van God de Vader, en ook hoeft hij dan niet meer te oordelen over mensen en engelen, daar dat oordeel bij de wederkomst tot z'n doel komt en waarbij naast satan en zijn engelen ook de ongelovige mensheid in de tweede dood worden geworpen, de altijd durende totale vernietiging (Op. 20:7-10 en 11-15).

Er blijft toch nog een mensheid over die gered is en die wat aantal betreft zo ontelbaar is als de sterren van de hemel en als de zandkorrels aan de zeeoever, anders gezegd een grote schare die dankbaar is voor de redding die hun door hun geloof in Jezus als zijnde de Christus, geschonken is, de mensen die naast Jezus Christus ook "het zaad van Abraham" worden genoemd (Gen. 15:5; Hebr. 11:12; Rom. 4:13; Op. 7:4-17; Gal. 3:26-29).

Jezus zal wel samen met degenen die in het gedeelte over de scheiding tussen de schapen en de bokken de schapen zijn (Mat. 25:34), de heerschappij over de aardse schepping uitoefenen en net als toen hij zijn bediening op aarde had, ook in de nieuwe schepping de Immanuel (God met ons) uit Op. 21:1-7 zijn.

Dat is het koningschap onder God als koning samen met de andere zonen en dochters van God die het koningschap op aarde over de aardse schepping uitoefenen in/onder het koninkrijk/koningschap van God de Vader (1 Kor. 15:20-28; Mat. 13:43; 25:34; 26:29; Op. 1:6; 5:9-10; Mat. 5:5).

Althans zo begrijp ik het. Voor wat het waard is.

=====

Wat betreft Op. 17:11 over die achtste koning, in een letterlijke vertaling die ik heb van Kenneth S. Wuest (An Expanded Translation) staat niet dat het DE achtste koning is (alsof het een bepaalde rangorde is), maar EEN achtste koning, terwijl de Naardense bijbel vertaalt: en het beest dat was en

VRAGEN OVER HET KONINKRIJK TERUGGEVEN VAN JEZUS EN WAT DAAR MEE SAMENHANGT

niet is, [opmerking van mij: op het moment dan Johannes dit visioen ziet?] is zelf de **achtste en toch een van de zeven**, en gaat zijn ondergang tegemoet. Ik geloof dat dit koningen/keizers zijn van Rome, en geen opsomming van 7 wereldmachten met op het eind nog een achtste wereldmacht, een "nieuwe wereld-orde".

Er wordt niet over 7 of 8 beest-koninkrijken gesproken in Dan. 2 en 7, noch in de rest van de bijbel voor zover ik weet, hoewel er wel over koningen van het noorden en koningen van het zuiden wordt gesproken, maar dat waren koningen/koninkrijken die ten noorden en ten zuiden van het land Israël leefden gedurende de tijd dat Israël nog een verbondsrelatie met God had die om de haverklap werd besmeurd en niet werd nageleefd vanwege de afgoderij en andere zonden, met de daarbij behorende verbondswraak als straffen zoals de verschillende ballingschappen, veroveringen en verwoestingen van stad, land en volk, ook die van rond 70 GT.

De vrouw/prostitutie Babylon de Grote, wie dat ook moge zijn (voor de JG het wereldrijk van valse religie, voor anderen het Jeruzalem van rond 70 GT en van daarvóór), de vrouw die dronken is van het bloed van de heiligen en van de getuigen van Jezus (Mat. 23:29-39; Op. 18:20 en 24) zit op zeven bergen (Jeruzalem en Rome hadden beiden zeven bergen/heuvels) en zit tevens op zeven koningen. Vijf zijn er gevallen, een is er, de ander is nog niet gekomen, en wanneer hij komt moet hij voor een korte tijd blijven. Het beest dat was en niet is, is zelf de/een achtste [koning] en toch een van de zeven en het gaat zijn ondergang tegemoet (koningen, en niet alleen wereldmachten, werden soms beest genoemd, naast horens, b.v. de 10 horens op het vierde beest de Romeinse wereldmacht. Ook de koning, het beest/mens met het getal 666 werd dus zowel koning als beest genoemd. Maar misschien moet ik me daar nog wat meer in verdiepen ☺

Voor wat het waard is ☺